

ANIVERSARE

1947 - 1972

Ideea domniei poporului prin popor, a instaurării unei forme de guvernământ în care rezolvarea treburilor publice (Res publicae) să fie un drept al tuturor, apare scrisă pentru prima oară în înflăcăratul program al revoluției de la 1848 din Țara românească. Poporului, adunat la 9 iunie la Izlaz, i se promitea „convocarea în dată a unei adunări generale extraordinare constituante alese spre a reprezenta toate interesele sau meseriile nației” și „Domn responsabil ales pe cinci ani și căutat în toate stările societății”.

Dar cugetări despre cîrmuirea republicană întîlnim încă în cronicile lui Miron Costin. „Iară ce fac domni singuri den gîndurile sale sau den șoapte rar lucru iasă de folos”, nota cronicarul, gîndind desigur, la nevoia unui sfat al boierilor care să readucă absolutismul Domnului.

La doi ani după revoluția de la 1848, marele democrat revoluționar Nicolae Bălcescu, scriind despre mersul revoluției în Istoria românilor arăta:

Res publicae

„Și numai atunci cînd războiul sfînt va mîntui nația de apăsarea străinilor și o va reîntregi în libertatea și unitatea sa, adunarea poporului constituantă va putea să realizeze în pace toate reformele politice și sociale de care el are nevoie și să continue pe domnirea democrației, domnirea poporului prin popor”.

Unirea dela 1859 aducea schimbări în forma de guvernământ tradițională. Domnul Alexandru Ioan Cuza a fost investit cu prerogativele domniei, fiind însă așa cum observa George Călinescu, un domn, care era un fel de președinte de republică.

Un moment calitativ nou, definit printr-un conținut aprofundat, cu indicarea la modul cel mai propriu a ce înseamnă o guvernare republicană cu adevărat a poporului, l-a realizat mișcarea socialistă muncitorească.

Ideologia republicană a proletariatului, a reprezentanților celorlalte categorii sociale care se ridicau împotriva orînduirii bazate pe nedreptate, atitudinile și acțiunile antimonarhice au culminat în doctrina și activitatea Partidului Comunist Român, conducătorul încercat al maselor populare, în lupta pentru răsturnarea revoluționară a regimului burghezo-moșieresc, pentru instituirea republicii populare în România. Actul de naștere al acesteia — 30 Decembrie 1947 — avea să deschidă drum larg victoriilor poporului muncitor în edificarea societății socialiste.

FLORIN LASLOU

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Toți membri de partid, întregul nostru popor a urmărit cu deosebită atenție desfășurarea lucrărilor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 18 aprilie 1972, atenție esențial — justificată de importanța conținutului problemelor dezbătute — analiza rezultatelor activității economico-financiare pe ansamblul economiei naționale și principalele aspecte privind îndeplinirea planului de stat pe anul 1971, proiectul de hotărîre cu privire la perfecționarea sistemului informațional economic-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnica de calcul în perioada 1971—1972.

Dacă activitatea din domeniul politico-ideologic și din domeniul cultural-educativ au constituit subiectul de studiu al unei plenare (Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3—5 noiembrie 1971) problematica economică necesită un cadru politic mai larg, astfel, încît, printre hotărîrile luate de Plenara C.C. al Partidului Comunist Român din 18 aprilie 1972, a fost și aceea de a convoca, în a doua jumătate a lunii iulie, Conferința Națională a Partidului Comunist Român, la care urmează să fie discutată, în afara modului cum au fost înfăptuite hotărîrile Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român din decembrie 1967, și materializarea măsurilor de perfecționare a democrației socialiste în etapa actuală.

De la înălțimea tribunei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că apropiata Conferință Națională „va prezenta, fără îndoială, un moment important pentru perfecționarea în continuare a activității economice, a organizării societății socialiste, a întregii opere de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate”.

Pentru a înțelege rolul apropiatei Conferințe Naționale a Partidului Comunist Român, în procesul complex al construirii socialismului în țara noastră să ne reamintim conținutul Conferinței Naționale precedente.

În raportul prezentat la Conferința Națională a partidului din decembrie 1967,

tovarășul Nicolae Ceaușescu, analizînd modul de perfecționare a organizării conducerii și planificării economiei naționale, insista nu numai asupra reorganizării sistemelor de aprovizionare și de desfacere, de formare a prețurilor, asupra sistemului financiar-bancar ci mai ales, asupra eficienței economice ca sarcină centrală a etapei făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate. De altfel, de multe ori s-a subliniat la conferință că sistemul de formare a prețurilor (ca și sistemele de aprovizionare și desfacere etc.) constituie condiții ale creșterii eficienței economice.

Hotărîrile Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, care au constituit fundamentarea teoretică a etapei actuale a revoluției socialiste din România, a etapei făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, au avut la bază principiile materialist-dialectice potrivit cărora întreaga viață socială constituie o uriașă suprastructură a relațiilor economice. Marxism-leninismul, ca bază teoretică și metodologică a activității politice a partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, evidențiază practic rolul hotărîtor al politicii economice în procesul complex al construirii societății socialiste. Revoluția socialistă începe prin cucerirea puterii politice de către proletariat, dar continuarea procesului revoluționar nu poate fi altfel concepută decît ca o vastă operă de construcție economică. Din aceste considerații se desprind profunde semnificații, nu numai politice dar și generale sociale ale problematicii economice. Avîntul dezvoltării forțelor de producție, continuarea în ritm intens a industrializării socialiste, multiplele efecte ale acestor fenomene economice determinante asupra tuturor domeniilor vieții sociale; bogata panoramă de creații materiale, victoriile politice, creațiile artistice, cuceririle științifice și valorile etice, necesită noi forme de organizare socială, și, în special, noi forme de organizare și conducere care prin definiția lor, nu sînt altceva decît expresia continuă a eferescenței multidimensionale caracteristice etapei actuale de construire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, procese ce au un pronunțat caracter politic ce ține de natura relațiilor socialiste,

exprimînd interesele fundamentale ale tuturor oamenilor muncii.

Procesul complex al construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate exclude conceptual de la bun început, orice interpretare mecanică. Socialismul înseamnă nu perfecțiune, ci posibilitatea perfecționării, deoarece socialismul nu este creat de roboți, ci de oameni. Unele greșeli sînt inevitabile, determinate de situații obiectiv-contradictorii; sînt însă și greșeli datorate incapacității sau subiectivismului unor oameni care fie că nu au înțeles, fie că nu vor încă să înțeleagă noile realități socialiste, nesocotesc — pe propria responsabilitate — principiile eticii comuniste. Socialismul își dovedește superioritatea prin faptul că reușește să limiteze aceste forme de instrăinare prin faptul că lichidează rădăcinile lor profunde.

„În ciuda unor dificultăți temporare — remarcă secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu — socialismul merge înainte, perfecționîndu-se neîncetat, punîndu-și tot mai bine în valoare uriașele resurse și posibilități, asigurînd popoarelor condiții tot mai bune de viață, indicînd întregii omenirii exploatarea drumul spre libertate, egalitate și progres social.

Etapă făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate este o etapă a revoluției socialiste și construcției socialismului din țara noastră care se caracterizează în esență prin avîntul forțelor de producție, prin continuarea neabătută a industrializării socialiste și prin vastul proces de modernizare a agriculturii. Dar sarcinile actuale ale construcției socialiste sînt mult mai mari; ne-am referit la problematica perfecționării metodelor de cercetare și planificare a activității economice; să nu uităm însă legătura strînsă dintre economic și politic, dintre economic și politic pe deoparte și toate celelalte fenomene sociale pe de altă parte. Numai din această perspectivă, unitară, societatea socialistă multilateral dezvoltată va fi pentru noi nu o noțiune abstractă, ci o realitate concretă, România cincinalului 1971—1975.

Asist. univ. CONSTANTIN STRUNGĂ

Va fi o vară

Va fi o vară cu grîu mult. Iată tulburătoarele arome ale pîinii au pornit să cutreiere deja peste marea florilor de tăcere albastră ale cîmpului.

Va fi o vară cu grîu mult. Sînt sigură. Am recunoscut semnul pîinii în patima largă și adîncă a pămîntului pe cînd priveam ploile de aur care sfîrșeau anotimpul dîntii. Am recunoscut vara cu grîu mult care începea și i-am spus dragului, omului meu de bine — va fi o vară cu vîrsta născută în grîu, o vară a noastră, frumoasă ca un cuvînt în singurătate.

Va fi o vară cu grîu mult, o altă vară schimbată

în țărîm atins, al douăzeci și cincelea anotimp. Va fi o vară ca un cîntec de iubire, o vară caldă cu dor mult în ea, spus din gîndurile aduse în pîinea crescută să răstălmăcească miezul pămîntului și tăcerea lui și somnul părinților dîntii, pentru noi.

Va fi o vară de grîu prin care vom trece cu mers de patimă și de frumos. Și vom curge pe fluviile de boabe care ne vor purta, rod al rodului singelui, peste acest pămînt al tuturor sub cerul pe care arde veșnica glorie, astru în chenar de spice — stema republicii.

ADRIANA BORS

Invățămîntul clinic în medicina veterinară

Intrucît, uneori, se exprimă păreri divergente cu privire la importanța învățămîntului clinic pentru medicina veterinară și pentru că potrivit unora, cauzistica clinică ar dispărea în timp ce, după altele clinicul ar trebui înlocuit prin paraclinic, găsim utilă discutarea acestui subiect.

Desigur părerile pot diferi după nuanțare, după disciplina prin a cărei prismă se reglează exprimarea opiniilor. Cu toate diferențele probabile pe care le admitem, considerăm însă că cele două puncte de vedere extreme citate mai sus trebuie combătute ca inexacte.

Cuvîntul clinică derivă din grecescul *klinē* care înseamnă pat. După definiția dată de **dictionarul limbii române**, clinica este un așezămînt spitalicesc care servește și cercetării științifice și ca loc de învățămînt pentru studenți. Ambii termeni se pot utiliza foarte bine și în medicina veterinară, întrucît și animalele bolnave au nevoie de un loc special amenajat spre a putea beneficia de un tratament adecvat.

Studiul medicinei presupune conjugarea a trei elemente care să participe în mod obligatoriu la formarea viitorului medic. Este vorba de profesorul care comunică noțiunile, studentul care le asimilează și de bolnavul care reprezintă cazul clinic, supus examinării și tratamentului. Și pentru medicina veterinară termenii de **caz clinic** — care înseamnă animal bolnav supus examenului medical — și acela de **examen clinic** sînt noțiuni care au consacrare lexicală.

Nu începe îndoiială că aînt în prezent cît și în viitor animalele vor continua să se îmbolnăvească. Din această cauză este, și va fi întotdeauna necesar să se poată deosebi animalul bolnav de cel sănătos, să se cunoască natura bolii pentru a se institui măsurile corespunzătoare de recuperare, sau acelea de preîntîmpinare a îmbolnăvirilor în masă.

Metodele de obținere a informațiilor privitoare la natura bolii se pot grupa în metode clinice și metode paraclinice — noțiuni care au deja investitura lexicală de rigoare. Metodele clinice pot oferi informații imediate și directe, în timp ce metodele paraclinice furni-

zează informațiile după un interval de timp egal cu cel necesar efectuării unor tehnici corespunzătoare, cum ar fi, de exemplu, analizele de laborator. Desigur, faptul că informațiile pot parveni cu întîrziere face să scadă uneori pînă la anulare valoarea unor metode paraclinice.

Dar importanța paraclinicului pentru medicina veterinară nu trebuie negată ci, dimpotrivă, ea trebuie afirmată — nu însă ca prioritară, cum se încearcă de către unii reprezentanți ai săi mai zeloși. De foarte multe ori precizarea diagnosticului se face prin metode paraclinice (antrax, rujeț, unele intoxicații etc.) dar există situații cînd este posibilă confundarea metodelor. Așa, de exemplu, în boala lui Aujeszky, precizarea se face reproducînd boala pe animale de laborator. Totuși reproducerea necesită interpretare clinică, procedeu fiind în cele din urmă clinic.

Demonstrativ, pentru a stabili prioritatea clinicului sau a paraclinicului ar trebui să se pornească de la considerarea a două situații paradoxale (metoda reducerii la absurd) ca urmare a eludării totale a clinicului. Într-o astfel de eventualitate investigațiile care să furnizeze materialul informațional de stabilire a diagnosticului ar fi amorsate prin informația foarte generală dată de expresia **animal bolnav**, adică animal care se comportă altfel decît restul lotului. În cazul în care întregul lot s-ar îmbolnăvi simultan, ar putea fi luat ca animal bolnav tocmai singurul care a rămas sănătos. Dar să pornim de la prima alternativă.

Operațiunile de obținere a informațiilor prin metode paraclinice s-ar desfășura fie secvențial-succesiv, fie simultan, ar fi efectuate exclusiv de personalul cunoșcător al metodelor paraclinice, eventual grupat pe specialiști și, sigur, foarte numeroși.

Lucrînd secvențial-seriat și succesiv, timpul necesar și gradul de epuizare a tuturor metodelor de utilizabile în acest scop, pînă la obținerea informației hotărîtoare, va depinde de întîmplare. Odată vor fi suficiente poate 2 analize, altă dată 367 și altădată poate chiar 1.777. Lucrînd-se simultan, se vor consuma cel puțin cîteva sute de

procedee, fiind salarizați pentru acest lucru zeci de specialiști. Și cu toate acestea, în 50 la sută din cazuri problema ar putea rămîne practic nerezolvată, iar în 20 la sută din ele nu ar fi exclus să se traseze o pistă de lucru cu totul greșită.

Situațiile de mai înainte nu apar dacă, în prealabil, se recurge la un examen clinic, pentru că **tabloul clinic este acela care dirijează și confirmă investigațiile paraclinice**, iar pe de altă parte, **gradul de aprofundare al acestuia, adică competența, condiționează numărul de metode paraclinice necesare și numărul de metode risipite**. Se mai naște și o a doua controversă.

Se afirmă, uneori, că învățămîntul clinic veterinar s-ar putea desfășura tot atît de bine, ba după unii mult mai bine, direct în cotețele animalelor bolnave sau în adăpostul acestora, eventual în ambulatorii amplasate direct în unitățile mari. Desigur, în caz de nevoie, de învățat se poate învăța oriunde. Problema este însă a diferenței calitative. Răspunsul implică o judecată foarte fină, deosebit de competentă, obiectivă, nedemagogică, neafiliată ideii promulgate de o personalitate de la care se așteaptă eventual un beneficiu și în nici un caz dinafara profesiei.

A desfășura o activitate într-un cadru organizat, special amenajat, dotat corespunzător, înseamnă progres, perfecționare, nivel comparativ mai ridicat și ca atare și rezultate cu efecte economice superioare. O clinică veterinară dotată corespunzător trebuie susținută cu toată tăria și mai ales cu toată convingerea. Ne gîndim la posibilitățile care decurg din funcționarea clinicilor, la faptul că acolo lucrările se pot desfășura în orice anotimp, la orice oră din zi și noapte, iar în cele din urmă și la faptul că existența clinicilor condiționează aplicabilitatea paraclinicului. **În clinică activitatea echivalează cu aceea desfășurată pe așa-zisul teren, în producție**, dacă ne gîndim la medicina veterinară, dar cu deosebire pregnantă că **la un nivel incomparabil mai ridicat** decît cu rezultate mai bune în privința calității efectului formativ pentru care acționăm.

Conf. dr. MARIN MOLDOVAN

Sesiune, sesiune, sesiune. Ce am mai putea adăuga? Să ne întîlnim veseli la anu'. ■ Mulțumim conducerii institutului și catedrelor pentru excelențele condiții de studiu asigurate. Să tot înveți! ■ Ne mindrim că Agraria a ieșit bine la bilanțul făcut revistelor studențești, pe acest an universitar, de către Comitetul județean U.T.C. ■ S-a desfășurat cu succes sesiunea de comunicări științifice studențești din I.A.T. Le dorim mult succes premiaților la marea confruntare din toamnă — la sesiunea pe țară. ■ Cine nu a văzut festivalul de teatru studențesc are ce regreta. ■ Orele de Conducere auto s-au suspendat pe perioada de sesiune. De ce? O jumătate de oră sau o oră pe săptămîină ar fi fost un excelent mijloc de recreere. ■ Ori-zont în serie nouă o revistă care ar trebui să intereseze în măsură mai mare studenții, mai ales că Săptă-

pêle mèle...

mîna se găsește atît de greu... ■ Splendid arată orașul în aceste zile de vară — tot ce se construiește, tot ce se amenajează este uluitor. Ediliu orașului sînt într-adevăr oameni ai anului... 2000. ■ Mari discuții la cîmîn cu funcționarea televizorului. Unii da, alții ba! Mă rog, dar nici să-l ținem închis toată săptămîna... ■ La gazetele satirice din nou *Urțica* agronomică, primează. Avem însă o obiecție, în general. Care este periodicitatea acestora, bilunară, lunară sau... semestrială? Pentru că dacă *Agraria* apare așa cum apare (din motive obiective, zicem noi) măcar ele să fie la zi. Ce ziceți stimați colegi în ale scrisului? ■ Echipele sportive ale institutului nostru s-au comportat meritoriu la *Agronomida* pe țară cu toate că s-ar fi putut... ■ Timișoara pe adresa dumneavoastră, drăguț! Dar oare play-back-ul nu e depășit ca formulă artistică pentru a fi utilizat în spectacole cu public? ■ Universitatea Timișoara — campioană națională la handbal feminin. Bravo fetelor! Noi stringem pumnii și pentru rugbyștii aceluiași club aflat mai aproape ca ori-

cînd de titlu național. ■ Am vrea să știm cine sînt acci buni colegi care maltratează colecțiile de ziare de la cîmînul 5. Am vrea să știm ca să le spunem ce părere avem despre felul lor de a... citi. ■ Pentru prima oară, tot la cîmînul 5, s-au distribuit premiile pentru cea mai frumoasă cameră. Frumos. ■ Asociația studențească a repartizat locurile pentru taberele de vară. Se aude că au fost cîteva discuții. Oare? ■ Și pentru că *Agraria* a apărut totuși, colegiul redacțional își rezervă dreptul de a striga în numele tuturor **TRAIASCA VACANȚA!**

THROMBELDIMBAR

Muntele

La început muntele a fost considerat lașcașul rezervat zeilor. Oamenii îl priveau de la distanță, cu spaimă și invidiau păsările și fiarele — locitorii lui de toate zilele.

Dorul de înălțare al omului l-a făcut să se apropie pas cu pas de el, să și-l apropie să-l înțeleagă, să-l cucerească, ori și l-a făcut adăpost la nevoie. Poporul nostru l-a cunoscut dintotdeauna, i-a fost prieten credincios și l-a răsplătit păstrîndu-i ființa.

Urcușul munților — înălților și a semeției lor a venit mai tîrziu. Petrayca este primul care se încumetă să escaladeze muntele Ventoux, într-o vreme în care nimeni nu îndrăznește să și încerce puterile cu piscurile. Il urmează Fazio degli Uberti, care în cosmografia sa rimată descrie priveliștea măreață de pe muntele Alvaria. Apoi mai tîrziu, Aretino zugrăvește superbe jocuri de lumină și jocul norilor.

Omul modern, rafinat, cu sensibilitatea mărită de cultură, receptează muntele pe măsura personalității sale. Măreția perspectivelor din Retezat, grandioarea înălțimilor din Făgăraș, bogăția și frumusețea formelor din Piatra Craiului, unirea cerului cu pămîntul de la lacul Cilcescu, salba tacurilor albastre întîlnite la mari înălțimi, culorile de toate felurile, intensitatea luminilor strălucitoare și puritatea aerului dau fiecăruia sentimente răscolitoare și adînci de bucurie și de liniște, de libertate și fericire.

Muntele este o explozie de forme, de culori, de lumină, de liniu, este bucuria adevărată, fericirea albă.

IOANA BLAGA

Străvezie e noaptea

Străvezie-i noaptea
pătrunsă ca spinul
și izvoarul scâpă ător
la spășarea luminilor
peste duhurile vinovate

pe un copac
e acoperișul muntelui

pe fața ta
trecătoarea împotriva
a ploii de aur

totu-i statornic
și clopotul
arișa toșnetelor pierdute
și sămânța.

Mult mai întinse ținuturile

Mult mai întinse ținuturile
decît bănuiala
că pot ridica peste toate
acel incendiu de romă
din altoirea zăpezii
pe trupul tău

mult mai întinse ținuturile
decît sermumul
și moartea șerpilor acelor
din umbra genelor tale.

Cimpiile bat monedă

Cimpiile bat monedă secretă
un ban alb găurit
de mîinile ierbii credincioase.

Versuri de NICOLAE BADILESCU

Ne aștepta invazia tăcerii

Ne aștepta invazia tăcerii complicată
ritmic egalînd orbitele

spăima unui decor perfect ca pădurea
uimindu-ne privirea naivă

ne așteptau dovezile anume uitate
priveliștile stăpînite-n ascuns
trecînd peste clarul fluid
al prezenței nelocuite

și se întîmplă să-și iasă din sine
depărtarea
oglinzile împăcate să-și fluture
batistele sonore.

Încă o stea

Încă o stea pierde limpezită
bezna se schimbă în depărtare
se face haită în albul ochilor
urlînd

patima ploii strivește alt cerc
și morții cum se leagănă-n somn
dezlegînd secretul spiralei.

La capăt

Cercuri pleacă
peste marea care seacă
și mă strigă din ajund
drum rotund

casa e fără zăvor
de lăt ușor
și-n fereastra de-ndoială aburită
umbra pierde răvășită

zările se despreună

șerpi în sînge cad din lună
și se-adună
în ostrovul cărni alge
vorba veștedă se sparge.

Definit, într-un sens larg, ca o concepție care de-a lungul întregii istorii a civilizației recunoaște demnitatea și posibilitățile nelimitate de desăvîrșire a ființei umane, umanismul a cunoscut în diferite epoci un conținut diferit. Dintr-un element determinant al cosmosului — în accepția antică a armoniei universale — asupra căruia poate reflecta dar nu poate interveni cu nimic, omul Renașterii se transformă, prin dimensiunile și sensurile noi adăugate de Leonardo da Vinci, Giordano Bruno, Marsilio Ficino, Pico de la Mirandola și Campanella, într-un făuritor al propriului destin. Epoca luminilor — întrezărită încă de Campanella — duce mai departe prin Erasmus de Rotterdam, Bacon, Montaigne, Pascal, Leibniz și mai apoi Kant, Herder și Hegel, imaginea omului. Exagerînd ideea valorii supreme a rațiunii, concepția iluministă asupra omului, progresistă în esența sa prin circumscrierea noțiunii între acelea de scop în sine, se ajunge de multe ori, culminînd cu Hegel, la speculații spiritualiste conform cărora esența omului este înțeleasă ca „înălțare” deasupra și înafara naturii, a materiei, a concretului. Secolul al nouăsprezecelea, prin descoperirile lui Darwin și Morgan, și mai ales prin elaborarea concepției științifice asupra lumii de către clasicul marxismului, realizează cea mai amplă sinteză a umanismului. În concepția învățaturii marxiste, a ideologiei „clasei care nu se poate elibera fără să elibereze întreaga omenire”, conceptul de umanism imbină în cel mai armonios chip tot ce a dobîndit spiritul și năzuința inaripată a omului spre culmile binelui, a

frumosului și a adevărului. În centrul umanismului marxist contemporan se află idealul comunist de viață, și este implicată lupta împotriva oricărei forme de înstrăinare, de dezumanizare.

Pornind de la unitatea dintre cunoașterea necesității și alegerea valorilor, marxismul demonstrează că proprietatea privată asupra mijloacelor de producție și diviziunea socială a muncii, legată de aceasta, constituie izvorul principal al dezumanizării, al înstrăinării omului în

rea energiei creatoare a personalității umane și înflorirea ei, afirmarea inițiativei și capacității de dăruire a membrilor societății în toate domeniile de activitate.

Credincios principiilor marxiste ale umanismului socialist, în acțiune, verificate în practica experienței istorice, Partidul Comunist Român, adînc preocupat de asigurarea condițiilor social-politice și materiale necesare dezvoltării personalității membrilor societății, finalizează umanist posibilitatea fiecăruia dintre aceștia

UMANISMUL SOCIALIST

societatea capitalistă și că eliberarea și dezvoltarea armonioasă a personalității este posibilă numai prin transformarea revoluționară a societății, prin construirea societății comuniste.

Specificul și conținutul definitoriu al umanismului socialist este ilustrarea conținutului relațiilor sociale create de raporturile noi instaurate, prin transformarea revoluționară a societății, între membrii acesteia

Asigurînd premisele împlinirii între oameni a egalității reale în drepturi din punct de vedere politic, economic, social și cultural, socialismul permite descătușă-

de a-și manifesta, de a-și desfășura aptitudinile în toate sferile vieții sociale.

Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român marchează nu numai etapa construirii unei economii avansate, a desăvîrșirii pe front larg a activității științifice, a ridicării continue a bunăstării materiale ci și etapa afirmării plene a personalității umane, a făuririi omului nou, profund devotat socialismului și comunismului. În acest con ext, dublul proces de transfer al potențelor și valorilor de la individ la societate și de la societate la individ se va împlini mai direct ca oricînd. La rîndul său acest proces,

desigur, va reclama coordonate noi ale raportului dintre membrul societății și responsabilitatea sa socială, linii directoare pe fundamentul cărora se va dezvolta un umanism al creației autentice, reale și conștiente în care determinantele esenței umane vor fi sintetizate într-un umanism de masă.

Rezultă că umanismul socialist nu mai este o simplă problemă individuală ci una istorico-socială organic legată de sarcinile revoluționare ale clasei muncitoare, este o politică a cărei exercitare efectivă restituie maselor largi dreptul de a fi subiectul propriei lor istorii, libertatea de a-și făuri propria istorie în mod conștient.

În acest context trebuie să observăm că umanismul care caracterizează întreaga politică a partidului nostru, cum relevă pregnant toate documentele de partid și îndeosebi Raportul la cel de-al X-lea Congres al partidului, precum și expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3-5 noiembrie 1971, se conturează tot mai precis ca un concept elaborat în profund spirit științific, din esența concepției marxist-leniniste.

Acest umanism constituie nu numai o rezolvare adusă de perspectiva marxistă asupra omului în însăși orizontul practicii umane, dar și ca o contribuție de a deosebită însemnată la îmbogățirea tezaurului teoretic al învățaturii marxist-leniniste, ca o accentuare de ordin esențial a umanismului acestei filozofii.

ADRIANA BORS

EXAMENUL — un act solemn de răspundere

După cunoștințele actuale se pare că dintre toate viețuitoarele singur omul, se află în permanență sub controlul examenului pe care trebuie să-l dea în fața conștiinței sale și a societății în care viețuiește. Analizată în acest înțeles, noțiunea obișnuită de examen are o sferă mult mai largă și de răspundere nelimitată. Cu cât gradul de civilizație și cultura al societății este mai dezvoltat și poziția pe care o ocupă individul — om în această, este de o răspundere mai însemnată, cu atât examenul la care este supus este mai complex, mai greu. Pe aceeași linie de gândire trebuie să admitem, cel puțin teoretic, ideea că în orice împrejurare omul examinator este în același timp și examinat.

Dacă am încerca să analizăm prin prisma ideilor arătate, sesiunea de examen ce se desfășoară acum în învățământul superior vom ajunge desigur la o serie de constatări și concluzii care vor trebui să creeze altă optică în rândul examinatorilor și examinaților. Mai întâi, după părerea mea, ar trebui să se înlăture noțiunea și ideea de sesiune de examene a studenților prin aceea că este deopotrivă și a cadrelor didactice. Prin aceasta credem că ar crește mult prestigiul examenului și răspunderea în fața acestuia. Examinatorul și examinatul urmează să dea seama în fața societății, prin actul solemn al examenului, de activitatea depusă, privită în lumina roadelor pe care le va da în perspectivă. Faptul acesta creează premiza unor autoexaminări și examinări continue pe parcursul pregătirii studenților. În același timp se naște și obligația cadrelor didactice pentru o muncă neîntreruptă de investigație asupra cerințelor actuale și de perspectivă a societății în specialitatea respectivă și de creație pentru a răspunde viitorului. După părerea mea nu se poate concepe alt loc în care să fie scrutat și intuit viitorul viitorului decât în altarele științei și artei din învățământ și cercetare. Ne încadrăm noi oare total în aceste coordonate. Aceasta mi se pare a fi întrebarea pe care va trebui să și-o pună deopotrivă cadrele didactice și studenții.

Din păcate, se poate răspunde, că numai în parte și cu o mare timiditate în angrenarea viitorului. De aceea examenul apare ca un act final al unei perioade limitate de activitate, care în realitate nu este și nu trebuie să fie decât un popas în verificarea cunoștințelor studenților și a modului de transmitere a acestora în vederea viitorului.

Un neajuns mare în pregătirea, atât a studenților cât și a cadrelor didactice îl constituie lipsa dorinței de autoexemplificare. În această privință cadrele didactice ar trebui să se situeze pe primul plan pentru a reprezenta modelul care să dea emulație și indemn studenților de a-l realiza și în persoana lor.

Înțelesul cit și forma examenului de astăzi, după părerea mea nu corespund acestei epoci a lui „homo

tehnicus”, așa cum am mai spus, din cauză că prea puțin se cultivă în mintea studenților răspunderea ce le va reveni miine ca și aspecte care se întrevăd pentru viitor. Aceste două laturi privite prin prisma fiecărei specialități vor trebui să constituie cheile de boltă ale examenului respectiv ale aprecierilor și calificativele atribuite.

De mare însemnătate apare de asemenea convingerea ce trebuie să se statornicească în concepția cadrelor didactice că nota dată studentului la examen reprezintă într-o mare măsură propria-i activitate. Trebuie să plecăm de la ideea că studentul știe atât cât s-a străduit să învețe și că cadrul didactic a reușit să-i deștepte interesul și să-l facă să înțeleagă.

Iată de ce susțin cu toată convingerea că sesiunile de examen sunt în aceeași măsură ale studenților și ale cadrelor didactice. Ținând seamă de ideile arătate

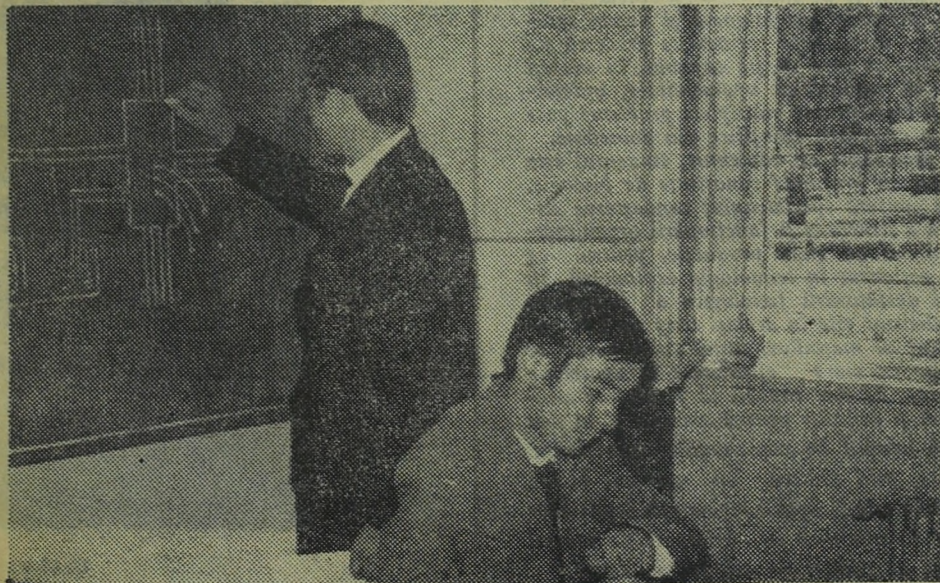

mai sus vom reuși să facem din examen un act solemn de răspundere pentru ceea ce așteaptă societatea de azi și de miine de la noi toți.

Exigența va trebui să fie cerută și de o parte și de alta nu numai la examen.

În condițiile țării noastre unde societatea suportă toate cheltuielile necesare pentru pregătirea studenților și ridicarea continuă a calificării cadrelor didactice are nu numai dreptul ci și obligația a-i spune în permanență pe aceasta la examen — pentru a-și da seama de asigurarea progresivă a sa.

Prof. univ emerit, dr. doc. C. V. OPREA

Ce credeți?

În sălile de lucrări practice, în laboratoare, în sălile de lectură, peste tot se simte atmosfera febrilă a examenelor. Rezultatele de pînă acum promit o reușită deplină. Avem oare dreptul să fim optimiști ? DA !

Premizele sînt bune. S-ar părea că ștacheta va fi ridicată. Totuși ne întrebăm vor fi și note slabe în actuala sesiune ? Poate. Dar nu numai...

MARA SPINEANU asistentă

Întrebarea se cădea pusă altfel — dacă vor fi numai note bune în actuala sesiune. Dar îmi dau bine seama că formulată așa întrebarea pare mai interesantă sună mai hotărît, mai publicistic. Fără îndoială că vor fi note slabe, ca la orice sesiune. Dar...

Bunele intenții — numai ele în sine — nu sînt de ajuns, firește dorim cu toții să nu se înregistreze note slabe. Personal cred că eforturile care se fac pe toate planurile pentru o cit mai aprofundată asimilare a cunoștințelor, ponderea tot mai

mare acordată orelor de lucrări practice efectuate în întreprinderile agricole, ne îndreptătesc să credem într-o reducere a notelor slabe.

În rest studiu — și în măsură în care mi se poate acredita o astfel de opinie — nu pot decât să mă declar optimistă.

VASILE TOCUȚ

student anul IV zootehnie

Să nu ne îmbătăm cu paharul de șampanie închinat la hotarul timpului. Da note proaste vor fi. Iar dacă m-ați fi întrebat: în actuala sesiune vor fi note bune — răspunsul meu ar fi fost desigur da, vor fi !

Vor fi pentru că se învață, pentru că niciunul dintre noi nu se poate plînge că nu avem condiții. Și în acest caz notele bune vor fi sigur — regula, iar cele proaste excepția.

IULIAN FRANGULEA

student anul II medicină
veterinară

Este de la sine înțeles că fiecare dintre noi refuză cu încăpăținare gîndul că nu va lua nota maximă. Este firesc. Tot atât de firesc mi se pare însă ca pe ici pe colo să mai avem surprize. Să le sperăm însă rare, astfel, încît sesiunea să fie...

IONEL STANCA

student anul IV agronomie

Pe cît de comod și prudent să laud dimineața abia după asfințit, pe atît mi se pare de riscant să fac prognoze pe seama actualii sesiuni. Totuși, gîndindu-mă la condițiile create, la atenția pusă în pregătirea examenelor nu-mi rămîne decît să cred în obținerea de foarte multe note... excepționale.

ADRIANA BORȘ

studentă anul I zootehnie

Din păcate sesiunea de examene, altitudinea ei calitativă nu poate fi determinată. Firește, fiecare își propune să învețe, să știe bine, să răspundă excepțional. Este foarte greu însă să se facă o prognoză în ce privește notele pe care le vom obține. Cu alte cuvinte putem ști exact cit învățăm. Și atît.

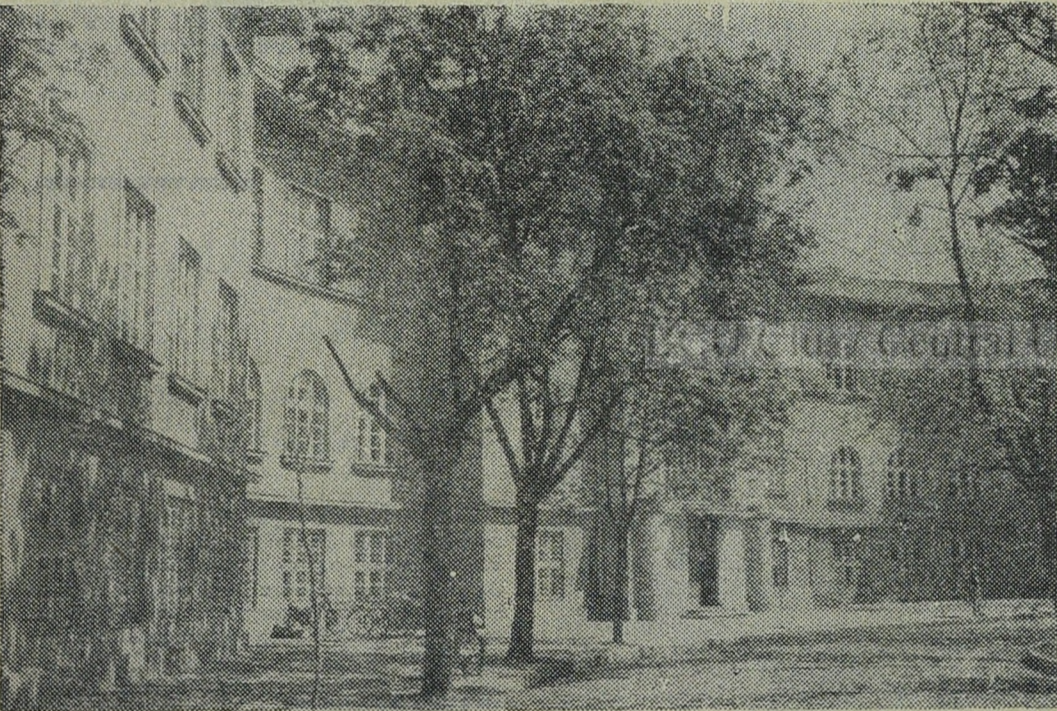
Totuși risc o anticipare. În actuala sesiune nu vor fi, cred note foarte slabe. Atît mă încumet să prorocesc ca nespecialistă ce sînt în astrologie.

FLORIN LASLOU

student anul IV agronomie

Întrebarea malițioasă cere răspunsul evaziv ; desigur, în orice sesiune, în orice confruntare un procent de note vor fi slabe. Cum autorul întrebării presupun că așteaptă altceva, răspunsul aluziv avizat ar fi : dacă fiecare dintre noi vom fructifica excepționalele condiții de studiu create, dacă vom fi conștienți că realizarea noastră ca viitorii specialiști, depinde în mare măsură de noi, dacă vom ține cont de toate acestea, atunci, cu siguranță, procentul de note slabe va fi mult scăzut.

Facultatea de agronomie

În țara noastră, dezvoltarea considerabilă a agriculturii, ca urmare a hotărârilor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, impune acordarea unei deosebite atenții dezvoltării zootehniei. Or, dezvoltarea unui anumit sector de producție nu poate fi concepută fără participarea unor specialiști cu o înaltă pregătire superioară. În acest sens, Facultatea de zootehnie din Institutul agronomic Timișoara, își înscrie eforturile nemijlocit în sferile complexe ale formării multilaterale a viitorilor specialiști, creatori de valori materiale și spirituale, participanți activi la întreaga viață economică și social-politică a țării.

Inițiată din necesitățile impuse de dezvoltarea imperioasă a agriculturii, facultă-

A fi inginer zootehnist înseamnă...

Conf. dr. CRISTEA NICOLAE
decanul Facultății de zootehnie Timișoara

țile de zootehnie pregătesc specialiști care să conducă și să perfecționeze procesele de producție de mare complexitate din fermele zootehnice.

Tendința mondială de intensivizare, concentrare și specializare a agriculturii creează un câmp larg de activitate zootehnistului cu înaltă calificare. Astăzi putem vorbi de tehnologii moderne de mare complexitate care se aplică în combinatele industriale de creștere și exploatare a tuturor speciilor de animale domestice. Industrializarea creșterii și exploatarea animalelor domestice impune

Vizitele pe care secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a făcut în Centrul universitar Timișoara au constituit pentru noi tot atâtea prilejuri de a ne bucura de înalte aprecieri, tot atâtea momente de înălțătoare recunoștință pentru grija caldă care ne înconjoară.

Sensul profund al prețioaselor indicații pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a făcut privind procesul de perfecționare a activității instructiv-educative prin legarea acestuia cu activitatea practică, ne-a sporit dorința de a ne ridica cu energie, exigență și pasiune la înălțimea uriașei încrederi pe care ne-o acordă partidul, de a justifica întru totul speranțele puse în noi de părinții noștri, de profesorii noștri, de toți oamenii muncii — constructorii mărețului tablou al României socialiste.

și o nouă restructurare și orientare a programelor de ameliorare care să ducă în final la obținerea de populații și linii zootehnice cu o structură genetică proprie. Condițiilor cu totul noi pe care le oferă marile complexe, conducerea și îmbunătățirea noilor tehnologii, folosirea cu pricepere și iscusință a rețetelor cuceriri ale genetiicii pentru ameliorarea animalelor sînt cerințe ale unei profesii care nu pot fi îndeplinite de un alt specialist decît de către inginerul zootehnist. Aceasta o dovedește experiența mondială, aceasta este tendința mutațiilor sociale care au loc în țara noastră.

Noile combinate de tip industrial construite și date în folosință an de an, marile fabrici de nutrețuri combinate, instituțiile de învățămînt și stațiunile de cercetări de pe întreg cuprinsul țării, unitățile zootehnice cooperatiste și de stat, reclamă specialiști de înaltă pregătire profesională și demni cetățeni care să conducă inginereste procesele de producție și care să fie capabili, în același timp, să rezolve cu operativitate, îndemnare și înțelepciune multiplele probleme puse în fața cercetării științifice din zootehnie.

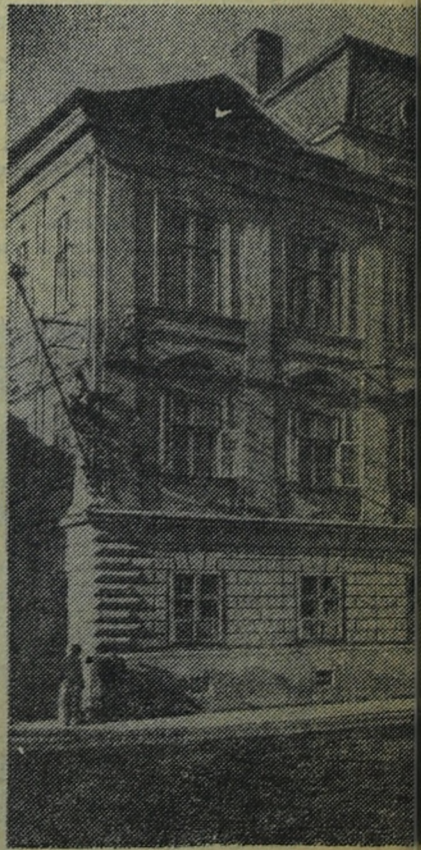
În facultățile de zootehnie, studentul este înarmat cu profunde cunoștințe de biologie, care-i conferă specialistului cunoașterea detaliată a structurii și funcționării organismului animal de mare producție, pentru ca el să acționeze în tehnologia exploatarea în sensul desășurării fiziologice a funcțiilor. Zootehnistul este în același timp un bun cunoscător al mașinilor, instalațiilor care se folosesc cu mare eficacitate în zootehnia modernă. El este capabil să proiecteze adaposturi și utilități pentru animale și să dea soluții tehnice în construcțiile zootehnice. El este, prin urmare, un excelent biolog care folosește și aplică inginereste legile biologice folosindu-se cu pricepere de uriașul produs al științei — tehnica modernă.

Programul de instruire

Obiectul instrucției în facultatea de medicină veterinară, este realizarea multilaterală a unui specialist care să participe alături de inginerul zootehnist și de inginerul agronom la progresul agriculturii în țara noastră.

Responsabilitatea profesională a medicului veterinar în unele din domeniile activității sale se extinde spre igiena generală a populației. Aceasta însemnează că medicul veterinar trebuie să vegheze ca produsele de origine animală care intră direct și indirect în alimentația omului să nu afecteze sănătatea publică; laptele, ouăle care părăsesc o fermă de exploatare a animalelor trebuie să fie salubre și libere de germenii unor afecțiuni transmisibile la om. De circulația în natură a germenilor unor boli transmisibile de la om la animale, medicul veterinar îi revin sarcini de mare răspundere rezolvabile și prin colaborarea cu medicul uman.

Programul de instruire în facultatea de medicină veterinară este complex; cursurile oferă informația științifică, lucrările practice și demonstrațiile le exemplifică concret, stagiile de clinică îl familiarizează pe viitorul medic cu tehnica examenului medical și a prescripțiilor de tra-

Rectoratul și facultatea

a viitorului medic veterinar complex

ALERIU PINTEA
de medicină veterinară

milarea unor discipline teoretice. Stăpînindu-le pe acestea de pe poziția unor bune cunoștințe de fizică, matematică și de chimie vor fi în măsură să înțeleagă la nivelul contemporaneității disciplinele speciale clinice.

Absolvenții liceelor agricole, secția veterinară care posedă cunoștințe de bază în câteva discipline care fac și obiectul studiului în facultate — vor avea condiții de instrucție, de a le ridica la treapta pe care trebuie să o poseze un medic veterinar.

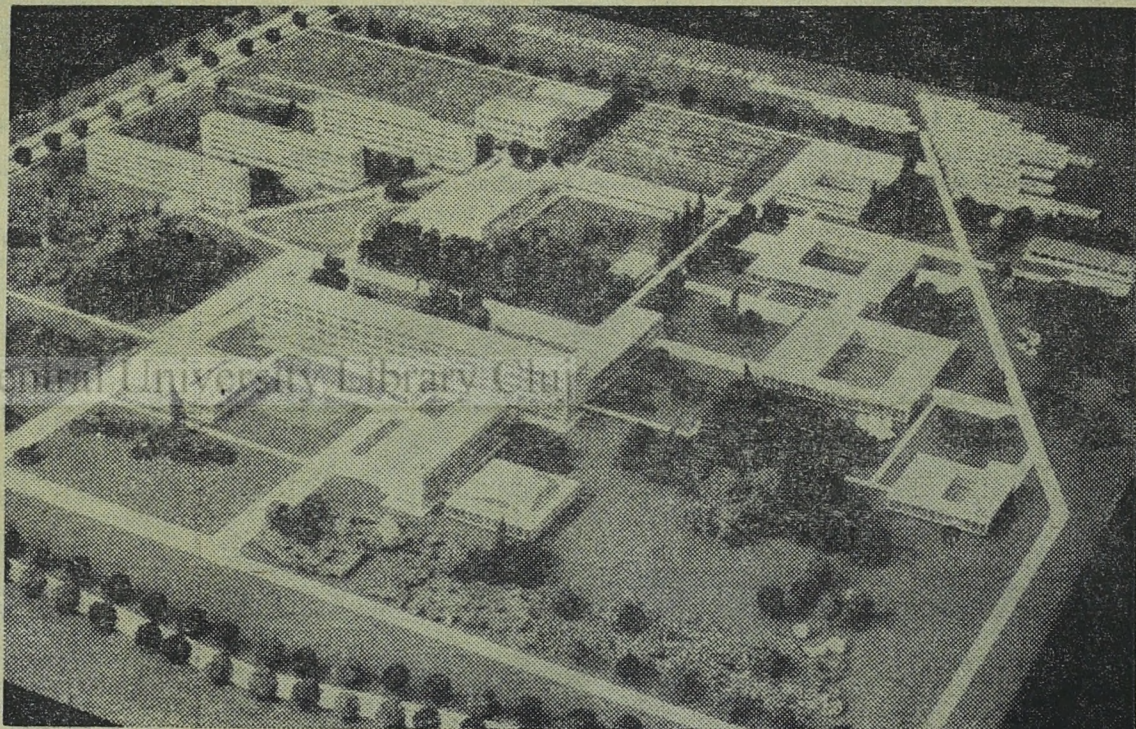
Pentru acești absolvenți disciplinele pregătitoare cu care în parte sînt familiarizați și de disciplinele cu caracter general învățate în liceu, vor avea prilejul să-și întregescă fundamentele științifice generale pentru asimilare la un nivel superior a disciplinelor profilatoare.

Nici un efort de pregătire, pe care orice tînăr care a promovat bacalaureatul și-l rezervă pentru sistematizarea materiilor de concurs nu trebuie să precupețit. Succesul este întotdeauna de partea candidaților care s-au pregătit cu grijă, seriozitate și răspundere față de viitorul lor, care se integrează armonios în propășirea Patriei.

Cu prilejul sărbătoririi, în anul 1970, a unui sfert de veac de existență a institutului nostru, am avut bucuria de a fi vizitați de tovarășul Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Județean Timiș al P.C.R.

Înțelegerea importanței principale și practice pe care această vizită a avut-o în activitatea de viitor a institutului nostru a fost ilustrată de emoționanta primire făcută înaltului oaspete — vibrantă mărturie a dragostei nefermărită față de partidul nostru comunist, care militează cu exemplară pasiune revoluționară pentru făurirea unui destin luminos patriei, pentru înălțarea edificiului societății socialiste multilateral dezvoltate.

Profesiunea de inginer agronom este una din cere mai nobile și pașnice profesii

Prof. dr. OPRISAN NICOLAE
decanul Facultății de agronomie Timișoara

Facultatea de agronomie pregătește ingineri agronomi care, după terminarea studiilor, sînt repartizați în întreprinderi agricole de stat și în cooperativele agricole de producție, unde, prin aplicarea unei tehnologii avansate și organizarea științifică a producției, vor contribui la realizarea unui obiectiv major al socialismului — îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. El va planifica, va organiza și va conduce procesele tehnologice în așa fel ca an de an să se realizeze recolte tot mai sporite, mai de calitate și la un preț de cost cit mai redus.

În întreaga sa istorie, agricultura românească nu a avut o perspectivă de dezvoltare mai luminoasă ca acum. Folosind cu măiestrie principiile agrotehnicii moderne, agricultorul de astăzi își măsoară puterea cu forțele naturii, le învinge și-și cucerește singur bunurile materiale de care are nevoie.

În nici o altă ramură de activitate, omul nu are bucuria creației mai împlinită ca în această profesiune. În țara noastră, prestigiul agriculturii este ridicat și de sporirea vertiginoasă a bazei materiale, constituită din cele mai moderne mașini, tractoare, animale de rasă ș.a.

Profesiunea de agronom este una din

cele mai nobile și pașnice profesii, întrucît ea pregătește specialiști care luptă pentru învingerea răului, a foamei și a secetei și caută să aducă bunăstarea și belșugul în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

Inginerul agronom alături de intelectualitatea satelor are rolul important de culturalizare a celor ce muncesc în agricultură.

Munca nu este ușoară însă este plină de satisfacții.

În viață este bine să avem un ideal, un scop înalt pentru care să luptăm ca să îl realizăm. Idealul agronomului trebuie să fie — lucrează și stăruie, deoarece aceasta este calea pe care oamenii de seamă au realizat faptele mari ale omenirii.

Absolvenții facultăților de agricultură pot lucra și în stațiuni experimentale, în institutele de cercetări agricole și în învățămînt.

Pregătirea profesională a inginerului agronom se realizează în cadrul cursurilor, lucrărilor practice, a practicii didactice și în producție. Practica didactică se face în cadrul Stațiunii didactice — experimentale a facultății, iar practica în producție se efectuează în cadrul întreprinderilor agricole de stat și cooperativele agricole de producție frunțate din regiune.

tehnice și medicină veterinară.

Sesiunea anuală de comunicări a cercurilor științifice studentești

Desfășurată în ansamblul manifestărilor dedicate semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, sesiunea festivă anuală de comunicări a cercurilor științifice studentești, s-a adăugat ca un omagiu adus de studenții institutului nostru sărbătoririi organizației revoluționare a tineretului.

Referatele prezentate ca și diversitatea temelor luate în studiu au relevat înțelegerea faptului că, pentru a fi un bun specialist trebuie să fii și un bun cercetător. Din acest punct de vedere cercul științific studentesc constituie elementul formativ în care ideea de cercetare este împletită cu aceea de deprindere a unor tehnici de laborator, de însușire a me-

Floare Tuducan, anul V, Facultatea de agronomie.

In cadrul Secției de medicină veterinară s-a remarcat calitatea lucrărilor prezentate, înaltul nivel științific ca și valoarea aplicativă a concluziilor enunțate de studenții cercetători.

A reținut atenția referatul intitulat **Investigații cito-genetice la purceii subponderali**, întocmit de studentul Iosif Frecot din anul V, Facultatea de medicină veterinară.

Lucrările intitulate **Bilanțul ingesto-secretor a betacarotenului la oi** (referent Petrișor Picioruș, anul V, Facultatea de medicină veterinară) și **Determinarea ti-**

grășămintelor asupra producției pe pașiștile slab productive de deal din comuna Crivobara, județul Timiș a fost clasificată pe locul secund.

In mod deosebit au atras atenția și referatele — **Caracteristicile bacteriologice ale apelor reziduale de la I.C.I.L. Timișoara** (autori Gheorghe Luca și Gelu Paul); **Cercetări asupra sezonității reproducției la rasa Bălțată românească în condițiile C.A.P. Dumbrăvița, județul Timiș**, prezentat de studenta Maria Turcaș, din anul IV al Facultății de zootehnie; **Influența hrănilor suplimentare din toamnă și primăvară asupra dezvoltării familiilor de albine**, (referent — studentul Stelian Onea din anul IV al Facultății de zootehnie) și **Conținutul în calciu și fosfor seric la tineretul taurin femel de reproducție în regim de stabulație în condițiile C.A.P. Roșcani, județul Hunedoara**, susținut de Elena Serbăniu și Floare Zaragiu din anul III al Facultății de zootehnie.

Lucrările au atras atenția atât prin tematica de o deosebită importanță practică și fundamentală cât și prin modul în care studenții-cercetători au enunțat concluziile la care au ajuns.

Înțelegând semnificația conștiinței socialiste ca atitudine responsabilă față de calitatea pregătirii profesionale, ca preocupare activă pentru însușirea învățaturii marxist-leniniste, studenții institutului nostru și-au dovedit crezul politic dezbătând în secția de științe sociale a sesiunii cele mai actuale probleme ideologice. Ei au dovedit înțelegerea faptului că personalitatea intelectualului societății noastre socialiste nu poate fi redusă la dimensiunea îngustă a unui bun specialist, competent, cu o logică profesională riguroasă dar neangajat social-politic.

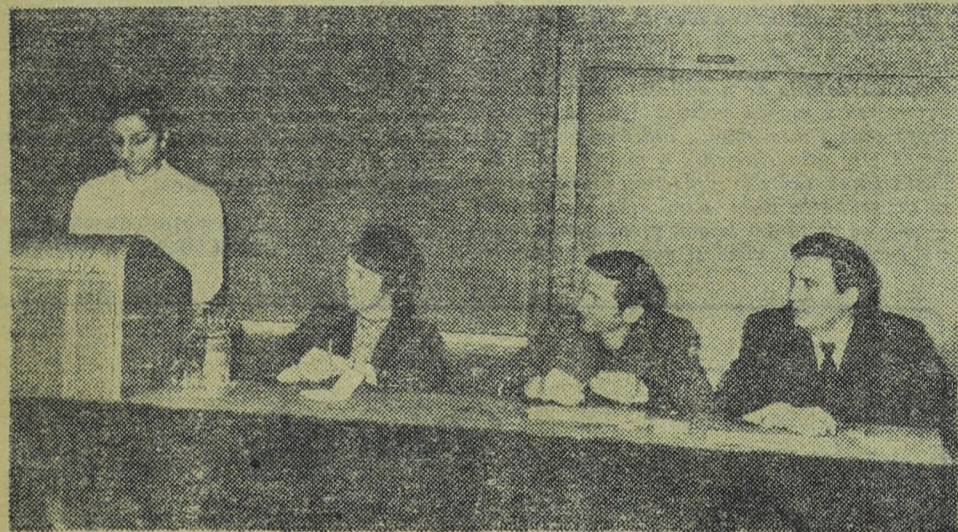
Receptivi la realitățile politice actuale, studenții-cercetători au discutat pe lângă problemele referitoare la unitatea dintre

Au reținut atenția și referatele **Cu privire la aplicarea acordului global în C.A.P.** (referenți Olinic Cornel și Radu Pop din anul II al Facultății de medicină

veterinară și **Corelația dintre determinism, motivație și acțiune** (referenți Cornel Alexandroaie și Nicolae Buțu din anul I al Facultății de agronomie).

Alte referate, trăind teme de ordin general au fost apreciate ca deosebit de interesante, fiind premiate și menționate: **Creșterea rolului opiniei publice în societatea noastră** (referenți — Lidia Sirbu și I. Ploscaru, anul I al Facultății de zootehnie), **Umanismul socialist și dezvoltarea multi-laterală a personalității** (referenți Adriana Borș, Ioan Bot și Gheorghe Cîrnat, din anul I al Facultății de zootehnie) și **Unele aspecte privind locul României în agricultura mondială** (referenți — Maria Iconov, A. Ignatovici și I. Cleuța, din anul II al Facultății de agronomie).

toicii analitice de observare. Totul, cerându-se să fie muncă și pasiune într-o ambianță generată de comunitatea de interese dintre profesor și student, garanție certă a unor rezultate meritorii.

Încă de la început s-a putut remarca nivelul ridicat al referatelor prezentate, atenția deosebită acordată problemelor al căror conținut sugerează posibilități largi de aplicare în practică.

Dintre comunicările prezentate în cadrul Secției de agronomie un mare număr au tratat probleme privind tehnologia culturii porumbului și griului. A fost apreciat referatul, **Influența îngrășămintelor asupra unor hibrizi dubli de porumb**, susținut de studentul Gheorghe Blaj din anul V al Facultății de agronomie, și în mod deosebit, lucrările — **Eficiența economică a culturii porumbului** (referentă — Maria Damian, anul V, Facultatea de agronomie) și **Studiul eredității cantitative la cițiva hibrizi de grâu în F1** (referent — Vasile Tripon, anul V, Facultatea de agronomie).

Au fost de asemenea apreciate lucrările intitulate **Influența îngrășămintelor organo-minerale la cultura porumbului** (referent — Ion Șusman, anul V, Facultatea de agronomie), **Cercetări privind comportarea unor hibrizi dubli de porumb în condiții de irigare**, susținut de studentul Iulian Pușcă, anul V, Facultatea de agronomie — și **Caracterizarea fizico-chimică și organoleptică a citorva tipuri de vin din Banat**, prezentat de studenta

purilor serologice la E. coli izolate din infecții și din mediul ambiant al I.S.C.I.P. Beregsău (referent — Mircea Teuceanu, anul V, Facultatea de medicină veterinară) au fost de asemenea unanim apreciate.

Lucrările prezentate au adus la fața studenților colegi un amplu material informativ de probleme prioritare ale biologiei și patologiei animale.

Bilanțul cercetării studentești din cadrul Facultății de zootehnie s-a făcut, pentru prima dată, în secție aparte.

Și aici s-a înregistrat aceeași mișcare de idei pe cele mai diverse probleme din diferitele domenii ale activității zootehnice, probleme în care latura fundamentală a cercetării implică incidente în activitatea practică.

Aprecierea făcută comunicării studentului Vasile Tocuț din anul IV al Facultății de zootehnie — **Cercetări asupra heritabilității producției de lapte la rasa Friză olandeză crescută în condițiile I.A.S. Sîndrei, județul Timiș** s-a concretizat prin acordarea premiului întâi.

Rezultatele cercetărilor întreprinse de studentul Nelu Miculescu din anul IV al Facultății de zootehnie au dus la concluzia că aplicarea celor mai eficiente metode de amendamente de suprafață — îngrășămintele chimice — pentru refacerea curenților solului, asigură o producție sporită pe unitatea de suprafață a pașiștilor.

Lucrarea intitulată **Efectul aplicării în-**

formația ca specialist, cultura generală și pregătire filozofică și teme legate organic de cerințele societății socialiste multi-lateral dezvoltate. Astfel, comunicarea **Faza latentă a fluctuației forței de muncă în I.A.S. Giarmata, județul Timiș**, susținută de studentul Ion Ciapsa din anul V al Facultății de agronomie a dovedit atât competența autorului în cercetarea sociologică cât și dorința justificată de a găsi răspuns la o atare problemă.

Ultima parte a sesiunii rezervată discuțiilor a subliniat în mod deosebit importanța activității de cercetare în formarea multi-laterală a tinerului specialist.

În sfârșit, este foarte greu să discerni din mulțimea de referate, toate de calitate, toate însumind muncă, efort, dăruire, pasiune — pe cel mai bun. Pentru că toate au fost excepționale, toate ar fi trebuit premiate, dar...

DOINA LUCA

„VOM SPORI EFICIENȚA MUNCII POLITICE DE MASĂ”

Una din preocupările noastre fundamentale în acest an universitar a fost traducerea în viață la nivelul institutului a sarcinilor programului ideologic elaborat de partid.

Au fost întreprinse măsuri menite să ducă la ridicarea pe o treaptă superioară a muncii politico-ideologice și cultural-educative la toate nivelele de organizare și funcționalitate a institutului.

Despre felul în care s-a acționat în acest domeniu ne-am adresat tovarășului lector universitar Nicolae Pitrop, șeful Comisiei de propagandă a Comitetului de partid al institutului nostru.

Care sînt coordonatele pe care se desfășoară munca de propagandă în institutul nostru?

La baza întregii activități politico-ideologice și cultural-educative desfășurate în institutul nostru au stat: hotărârile Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, măsurile adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și hotărârile Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3—5 noiembrie 1971, indicațiile cuprinse în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, care se referă la munca ideologică a partidului.

Comitetul de partid al institutului a militat și a acționat cu fermitate pentru traducerea în viață a planurilor de măsuri adoptate în acest sens de către organele locale de partid și a planului de măsuri elaborat de Plenara lărgită a Comitetului de partid din Institutul Agronomic Timișoara.

Ne-ar interesa, care au fost formele concrete prin care se realizează obiectivele propuse?

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor și indicațiilor care ne revin în domeniul muncii de propagandă, am folosit o gamă variată de forme și metode: învățămîntul ideologic al cadrelor didactice; învățămîntul de partid; cicluri de conferințe; învățămîntul politic A.S.; informările politice; revista Agraria; gazetele satirice și alte forme ale muncii politice de masă.

Ați enumerat printre formele și metodele folosite și revista Agraria. Care este opinia Comitetului de partid în legătură cu această revistă?

Un mijloc important al muncii noastre ideologice-educative îl reprezintă revista Agraria. Comitetul de partid a îndrumat permanent activitatea acestei reviste, s-a preocupat de asigurarea unei tematicii corespunzătoare orientate spre problemele majore ale activității studențești. În coloanele sale au fost dezbătute probleme politice, ideologice, profesionale și științifice, au fost prezentate materiale de analiză a legăturii dintre învățămînt—știință—producție. Merită consemnat faptul că ultimul număr al revistei a fost consacrat unor evenimente importante: 50 de ani de existență a Uniunii Tineretului Comunist; 10 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii; celui

de-al doilea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

În analiza recentă făcută de Comitetul Județean al Uniunii Tineretului Comunist, revistelor școlare și studențești s-a apreciat pozitiv activitatea revistei Agraria, sugerîndu-se totodată ideea unei prezențe mai pregnante în coloanle ei a problemelor interne ale vieții de organizație.

Trebuie să precizăm însă că în activitatea colegiului de redacție s-au manifestat și unele lipsuri pe care Consiliul A.S. pe institutul trebuie să le înlăture cu hotărîre. Se constată că responsabilii consiliilor A.S. nu au aplicat întocmai indicația Comitetului de partid de a organiza o rețea de corespondenți la nivelul fiecărui an de studiu, de a-i „califica” și instrui cu sarcinile ce le revin. De asemenea, unii membri ai colegiului de redacție nu desfășoară o muncă susținută, nu sînt legați cu tot sufletul de această activitate.

Aceste două aspecte fac, după opinia noastră, ca munca redacțională să se desfășoare într-un cadru prea restrîns și cu suprasolicitări pentru unii Consiliul asociației pe institutul trebuie să se preocupe mai mult de toate problemele pe care le ridică acest mijloc de educație, de la faza de elaborare a planului tematic pînă la difuzarea în rîndul studenților. Este necesar să se înlăture optica care există la unii membri ai consiliului că au obligații în acest sens numai membrii colegiului redacțional, precum și optica unor membri din colegiu că ar fi, pe undeva, autonomi în raport cu Consiliul asociației.

Avem posibilități reale să transformăm această revistă într-un puternic mijloc de educație politică-ideologică, să-i sporim gradul de influențare educativă în masa studenților noștri. Consider că birourile organizațiilor de bază P.C.R. ar trebui să se preocupe mai mult de modul de reprezentare în coloanele revistei a problemelor esențiale a facultăților respective, să controleze și să îndrume mai eficient consiliile asociațiilor studențești pe facultăți și în acest domeniu.

Una din indicațiile fundamentale cuprinse în programul ideologic al partidului se referă la activizarea formelor muncii politice de masă. V-am ruga să insistați asupra acestui domeniu de activitate.

Problemele tot mai complexe pe care le ridică dezvoltarea învățămîntului nostru superior, sarcinile sporite care stau în fața cadrelor didactice și studenților se realizează cu atît mai bine cu cît activitățile organizațiilor de partid, și, sub conducerea lor, asociațiile studențești, sînt mai judiciose organizate și mai bogate în conținut, cu cît cei care lucrează în institutul înțeleg profund sensul și consecințele multiple a măsurilor care se iau în vederea realizării la nivelul respectiv a liniei politice a partidului. Îmbunătățirea continuă a muncii politice de masă, explicarea aprofundată a hotărîrilor de partid și de stat în strînsă legătură cu profilul institutului ne înscrie onorabil în efortul general al poporului.

În programul activității ideologice elabo-

ne stau în față, pe linie profesională, necesită o mobilizare generală și o mai atentă coordonare a eforturilor depuse pentru reușita sesiunii.

Grupa de partid din care fac parte, toți studenții care o compun, înțelegînd că învățarea și pregătirea cu responsabilitate

rat de partid se acordă o importanță deosebită și formelor muncii politice de masă; activității agitatorilor, a diferitelor forme de agitație vizuală, a muncii nemijlocite de la om la om etc., atît în vederea popularizării și generalizării experienței pozitive cît și pentru combaterea stărilor de lucru negative. Deci munca politică de masă este complexă și se desfășoară în forme și cu mijloace variate. De aceea îmi propun să mă refer numai la cîteva aspecte ale acestei lături a muncii de propagandă.

Experiența ne dovedește că rezultate bune în muncă se obțin în acele grupe, ani și facultăți unde la munca politică de masă participă toți factorii de răspundere. Se știe că activitatea noastră se desfășoară pe baza unor planuri de muncă democratic elaborate. Aceste planuri vizează în fond modalitățile aplicării în viață a liniei politice a partidului la nivelele respective. De aceea una din sarcinile fundamentale ale muncii politice de masă este desfășurarea unei activități perseverente pentru aplicarea măsurilor, planurilor stabilite, crearea unui climat psiho-social constructiv, activ, eficient, luminos.

În acest context consider că, împreună cu organizațiile de partid și asociațiile studențești, cadrele didactice îndrumătoare de grupe au datoria de a desfășura o intensă și perseverentă muncă politică cu studenții. După opinia mea, munca îndrumătorului de grupă este prin excelență o muncă politică. Participarea cadrelor didactice îndrumătoare de grupă la toate activitățile studențești — munca de la om la om, preocuparea pentru condițiile de viață și muncă a studenți-

lor, vizitele la cămine, biblioteci, sugestii privind folosirea timpului liber etc., sînt elemente definitorii ale muncii politice a cadrelor didactice în acest domeniu.

Alături de celelalte mijloace ale muncii politice de masă și gazetele satirice au adus o contribuție notabilă la promovarea spiritului critic față de unele fenomene negative care se manifestă în rîndul studenților. Se impune însă o mai mare operativitate în apariții, o mai mare atenție asupra criticării lipsurilor cu caracter tipic și mai puțin faptelor singulare.

Agitația vizuală a fost orientată mai bine, în acest an, sub aspectul conținutului și formelor de prezentare. Lozincile, panourile, diversele vitrine tematice etc., îmbogățesc atmosfera institutului.

Avem certitudinea că pe baza experienței acumulate vom spori în continuare eficiența muncii politice de masă. Ne vom strădui să promovăm forme și metode noi, moderne și eficiente în munca politică de masă prin intermediul căruia linia politică a partidului să ajungă mai direct la mîna studenților pentru a-i mobiliza în traducerea în fapte a sarcinilor stabilite de partid învățămîntului nostru superior.

În întîmpinarea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, moment cu semnificații profunde în viața partidului și poporului nostru ne-am intensificat și munca de propagandă astfel încît prin rezultatele pe care le vom obține să aducem un omagiu măreșului eveniment.

Discuție consemnată de
NICOLAE BADILESCU

Dincolo de veghe

Erau cruciade de clipe pornite să-ți aducă învinse umbra în oazele mele. Ții minte cum fiecare vocală își zidea din tăcere propriul templu, cum peste toate clopotul meu le aduce ritmate înzecit? Credem deopotrivă în semnele roșii și în închipuiri. Și mă lăsam auzit în șipatul cioburilor de abur plătitor al gândurilor abia început.

Erau fără număr cartaginile de întrebări care mă înconjurau și rămîneau nemisecat în ploaia albăstră a privinilor tale. Pierdut în sticlirea lor rosteam laude liposite de nume și le purtam dincolo de veghe povara nesfîrșită, de răbdare și liniștită și le părăseam ca să-ți înapoiez chipurile în schimbare care te-au arătat ție.

Și absorbiți de închipuiri așteptam nemisecat și alergam unul către celălalt pînă cînd ceasurile își pierdeau începutul și nu mai aveau sfîrșit. Și nisipurile sfîrșite de ele lărgeau zările pustului tot mai pierdut dincolo de oaza stăpînită-n ascus de noi.

N. NICOLAE

GRUPA DE PARTID

a fiecărui curs, a seminariilor și lucrărilor practice constituie preocuparea noastră de prim ordin, au căutat să imprime studiului ritmicitate și consecvență, pentru a face, astfel, dovada conștiinței noastre mature despre sarcinile care ne stau în față.

Dar rolul principal al grupei de partid

constă tocmai în mobilizarea tuturor comunistilor și mai ales a celor cu o bogată experiență de viață, la organizarea unor acțiuni în masa de studenți, care să ducă implicit la ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale a studenților, la ridicarea conștiinței politice a lor. Bineînțe-

les că tema acestor acțiuni trebuie atent aleasă, să se refere la tematica disciplinelor la care urma să se susțină examenele în actuala sesiune. Posibilitatea unor asemenea discuții decurge din faptul că și în mod spontan, în preajma sesiunii au loc dialoguri între studenți referitoare la tehnica examenelor.

O preocupare a noastră deosebit de importantă a constituit-o și sprijinirea studenților care aveau rezultate slabe la învățatură sau întâmpinau anumite greutăți în pregătire. În acest sens, personal, la fel ca și ceilalți membri ai grupei de partid, am stat adesea de vorbă cu unii dintre colegi și, dacă a fost necesar, am parcurs împreună anumite lecții, sau la rigoare am apelat la competența cadrului didactic îndrumător.

Noi, membrii de partid considerăm că încheierea anului școlar cu note bune și foarte bune, concentrarea tuturor eforturilor pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională sînt obiectivele cele mai importante care ne-au stat în față. Avem create toate condițiile, s-au asigurat, pentru studiu, săli corespunzătoare la toate materiile la care au fost programate examenele, au fost asigurate consultații, s-a asigurat prezența zilnică a cadrelor didactice la discipline, trebuie doar ca organizația de partid și asociațiile studențești să ia și pe mai departe măsurile necesare ca timpul care a mai rămas să fie și mai deplin fructificat.

MIHAIL ROMANU
student, anul III, Facultatea de zootehnie

FESTIVALUL NAȚIONAL AL ARTEI STUDENȚEȘTI 1972

Căutări, dovezi de exuberanță, izbucniri entuziaste

Printre numeroasele semnificații desprinse la ultima mare întrecere a teatrelor studențești se află și aceea de a se fi demonstrat că este de ajuns o picătură de viață, ca punct de plecare, pentru a afirma zborul ca posibilitate, pentru a ilustra permanenta mișcare și efervescența a unei categorii de creație care s-a dovedit și de această dată ca parte integrantă a emulației artistice naționale.

De altfel, simpla existență a festivalului a avut putere de argument capabil să demonstreze nuanța specifică, de neconfundată personalitate distinctă a artei studențești în contextul general al artei noastre socialiste.

Nevoia unui teatru studențesc lipsit de convenții și nelimitat, a unui teatru spontan înăuntrul căruia să nu existe restricții formale și care să fie în același timp artă în toată rigoarea sa și creație în toată izbucnirea ei genuină, reușita unui teatru în care impresia de prospețime să fie preponderent urmărită, justifică elogiile atribuite în actuala ediție a festivalului studențesc, una dintre formațiile de teatru care s-au confruntat la Timișoara.

Acolo unde talentul studenților s-a dezvoltat cu dezinvoltură și sinceritate, acolo unde inventivitatea și îndrăzneala au

comandat un stil de exprimare spontan și tineresc, acolo studenții au câștigat. Rar am văzut un spectacol realizat cu atita sobrietate, fără nimic ostentativ, pătruns de meditație gravă ca cel al teatrelor „Podul”. Amploarea montării, monumentalitatea, unitatea concepției regizorale și concretizarea ei scenică au asigurat marea reușită a spectacolului **Pretutindeni există tu, Pământule** realizat de studenții Centrului universitar București. Dincolo de grandios, de autenticitatea acceptată ca principal criteriu, regizorul Cătălin Naum a imprimat spectacolului o minuțiozitate a compunerii fiecărui moment, o pasiune a amănuntului în compoziția atitudinilor, în compunerea fiecărui element ca verigă necesară și esențială în desfășurarea întregului, în transmiterea unui generos și însuflețit mesaj. Interpretii, autori ai altor fraze frumoase și patetice despre condiția omului în general au ridicat ideea de încredere în muncă și devenire la dimensiunile existenței lor. Cuvintele și idealurile generoase, noile relații foarte directe și apropiate istoric-trecut-prezent-viitor, patrie-iubi-re au fost invocate în spectacol în toată mărețea lor înălțătoare.

Apoi încercările studenților de la Studioul de teatru din Timișoara, au dat to-

nul adecvat scenei în spectacolul **Azi**, 5 mai 1972. S-a impus aici, mai ales, operațiunea repertorială, situarea în plină contemporaneitate, într-un cadru de evidență modernitate. Asemeni oricărui mare teatru, fără elemente de decor, fără artificii scenografice timișoreni s-au adresat spontan și fulminant emoției care ne-a fost tulburată prin ceva aparte și întrucitva nedeterminat.

O notă pozitivă pentru cele mai multe din spectacole a fost, credem, renunțarea la vechi și stinjenitoare tipare formale, autorii înțelegând că invocarea permanențelor umane cere corespondențe sobre de expresie, o adâncire și o substanțializare a mesajului artistic. În traducerea scenică a unor texte de un autentic eroism înălțător ca și în intențiile de înviore a expresiei teatrale, au excelat ieșirile cu motajul „Copacii trăiesc în picioare” și timișoreni în **Roșu vertical și Apel general** — două spectacole realizate de Cristian Furnică. Descifrind sensurile istoriei, paginile de luptă înscrise de-a lungul veacurilor, realizatorii acestor spectacole au dovedit nu numai temeiul unei mândrii patriotice fierbinți ci și simbolul viu, al participării total angajate, pe deplin responsabile a tinerilor în viața socială a contemporaneității.

Îată câteva exemple prin care teatrul studențesc a devenit încă o dată un legitim motiv de mândrie pentru noi toți. Îată pentru ce putem afirma că succesul festivalului a fost categoric, că toate spectacolele, au însemnat tot atâtea căutări, tot atâtea dovezi de exuberanță, de izbucniri entuziaste, de împlinire a imaginii tinereții autentice a celor care s-au întrecut aici, la Timișoara.

Alături de aceste însemnări, ne simțim datorii să observăm, cu justificată părere de rău, lipsa de pe lista concurenților a unei formații de teatru aparținând institutului nostru. Este o scădere care nu trebuie să treacă neobservată de factorii răspunzători, cu atât mai mult cu cât, în anii trecuți, au existat preocupări de acest ordin, finalizate în autentice succese.

Festivalul ne-a făcut să înțelegem că în opțiunea repertorială este de ajuns să ne situăm pe platforma zilelor de azi, să cercetăm viitorul comunist al patriei, ca arta pe care o modelăm să izbucnească atotcuprinzătoare asemeni adevărului vieții.

REVISTA REVISTELOR

Noua serie a revistei **Orizont** — săptăminal politic-social și literar-artistice, editat de Comitetul județean Timiș pentru cultură și educație socialistă și Asociația scriitorilor timișoreni — s-a impus încă de la primul său număr printr-o tinută publicistică elevată, printr-un spirit relevant și printr-o densitate ideatică supusă unei atente exigențe intelectuale.

Paginile sale prestigioase prin semnături ca și prin calitatea încărcăturii lor și originalitatea înfățișării grafice i-au conferit deja distincție între revistele săptămânale. Se simte interesul pentru găsirea formulelor publicistice capabile să devanseze evenimentele, pentru investigarea celor mai diverse domenii ale cunoașterii și artei.

Încă de la primul său editorial, revista își propunea să devină un propagator activ al politicii Partidului Comunist Român, să contribuie la educarea generațiilor de acum și care vor veni în spiritul respectului față de gloria trecutului și față de înfăptuirile de acum și de mâine, să popularizeze creațiile valoroase ale fauritorilor de frumos din această parte a țării.

În numerele apărute am remarcat ponderea substanțială acordată exegezelor și esecisticii de idei. Am semnalat comentariul privind relația cunoaștere-creație și semnificația în sine a operei de artă, semnat de Ignat Bociort, alături de contribuția lui Ion Iliescu la completarea prin câteva scrisori inedite a biografiei lui Macedonski.

Am reținut de asemenea eseu **Studiul — o dimensiune socialistă a existenței**, semnat de Francisc Albert, în care, prin reflecții de ordin sociologic și argumente obținute printr-o îndelungată observație, se obiectivează acest proces ca absolut necesar în mersul nostru către comunism.

Din sumarele de până acum notăm dezbaterile **Cercetare — învățămînt — producție**, rubricile de reportaje, grupele de poezii originale și din lirica universală.

Acum, la început de drum, colegiul redacțional al revistei **Agraria**, transmite redactorilor, corespondenților și colaboratorilor, tuturor celor care iau parte la elaborarea și tipărirea **Orizontului**, un cald și colegial salut și urări de noi succese în situarea ei la înălțimea misiunii care îi revine în rindurile promotorilor spiritualității socialiste românești.

*

Asemeni tuturor revistelor studențești, **Gaudeamus** și **Studium** — organe ale asociațiilor studențești din institutele pedagogice Oradea și Suceava — își închină ultimele numere organizației revoluționare a tineretului, aniversării a 50 de ani de existență glorioasă a Uniunii Tineretului Comunist.

Sînt rememorate pagini de istorie, momente semnificative din lupta tîne-

retului sub flamura Partidului Comunist Român, omagîindu-se dovezile profundului atașament la cauza partidului și spiritul de sacrificiu a generațiilor care ne-au premers.

După un prim redacțional în care se întreprinde o punctare a evenimentelor politice interne, **Tiberiu Császár** sinte-

tizează în articolul **Tineretul**, forță revoluționară conștientă în lupta pentru înfăptuirea politicii P.C.R., aportul tinerilor la marile acțiuni politice inițiate pe parcursul glorioasei sale existențe de către Partidul Comunist Român. Acelorași fapte de epopee sînt dedicate și notele pe marginea lucrării **Filme din istoria U.T.C.**, semdate de **Dimitru Jurca**.

Din revista studenților suceveni (**Studium**) am reținut articolul, semnat

de **Duican Cristici**, **Tineretul** și istoria. Sînt reflecții izvorite dintr-un entuziasm generat de încrederea în destinul luminos către care pașim încrezător, conduși de partid.

Nu putem încheia aceste note înainte de a-l felicita pe colegul **Octavian Doclin** pentru invidiabilă reușită în discuția cu mult-stimatul poet **Gheorghe Grigurecu**.

*

Juventus, revistă a Consiliului Asociației studenților din Institutul pedagogic Pitești (aprilie 1972) își informează cititorii comentînd aspectele muncii patriotice-productive ale studenților filologi, activitatea cultural-artistică și de asociație.

Am reținut, pentru ideile luate în dezbateri, interviul cu profesorul universitar **Iosif Antohi**, participant la Congresul de pedagogie al Asociației internaționale de la **Sonnenberg**.

Ca de obicei ne-a plăcut execuția grafică a numărului și ne îngăduim să observăm necesitatea unei mai atente echilibrări a tematicii abordate.

*

Dezbaterile privind integrarea în sistemul vieții universitare, folosirea judicioasă a timpului de studiu sînt obiectivele devenite principii directorii ale revistelor **Alma Mater** și **Ing**. O dovedește ultimele numere care ne-au parvenit.

Echilibrul tematic, diversitatea dezbaterilor și competența abordării acestora apar adesea exemplare. Ne-au plăcut — **Cînd focurile ard** și cronică la spectacolul **Pretutindeni există tu, pământule**, semnate de **N. Stoicescu**; — **La timpul mai mult ca prezent de Ioanid Romanescu**; — execuția grafică a **Almei Mater**.

*

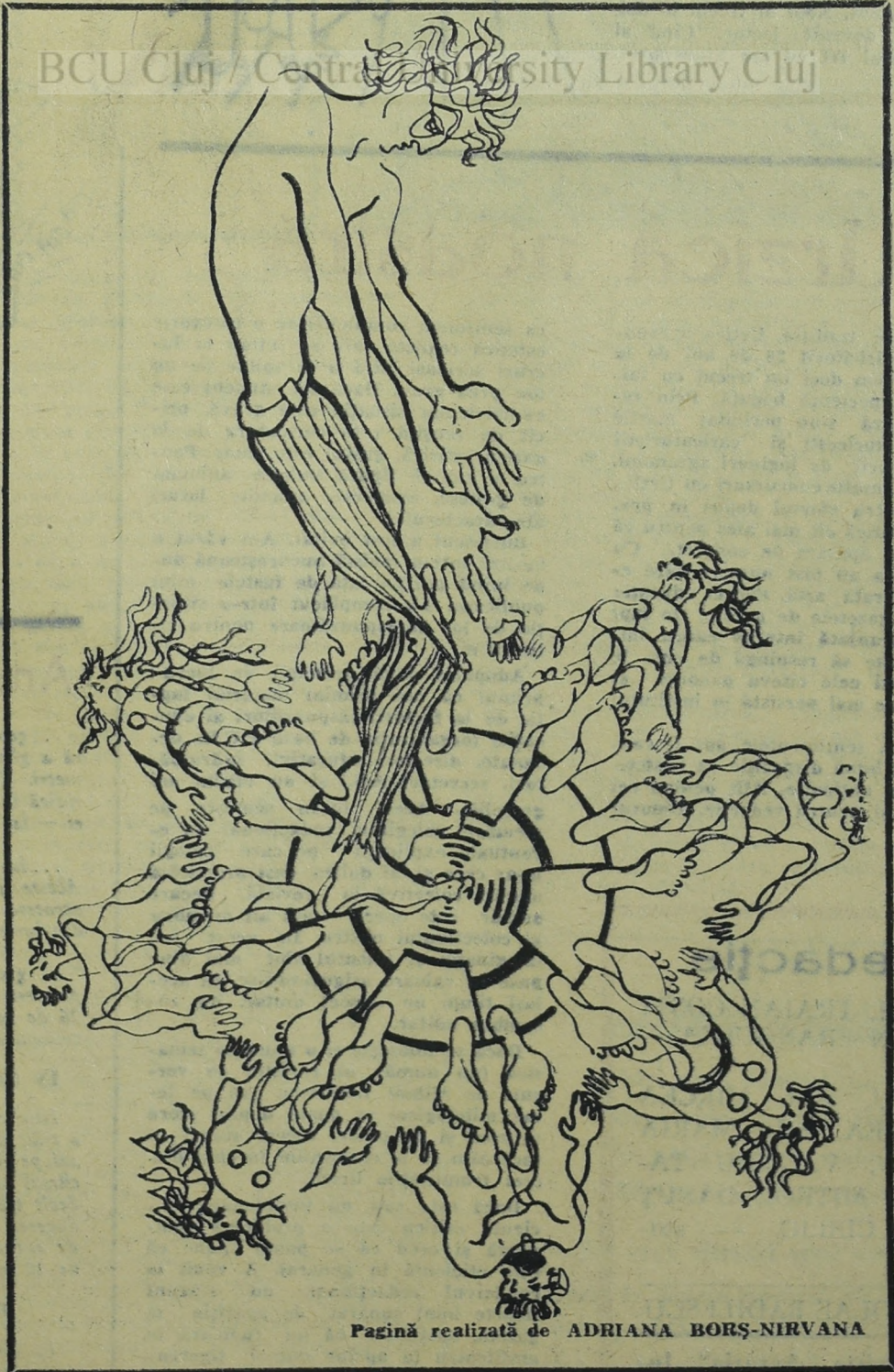
În numărul festiv al revistei **Micron**, dedicat celei de a 50-a aniversări a creării **Uniunii Tineretului Comunist** sînt alături sentimentele de adîncă recunoștință pentru condițiile create în țara noastră tinerei generații, adeziunii deplină a studenților politehnici la politica partidului nostru.

Conținutul unitar al numărului ca și tinuta elevată certifică așteptările unor numere viitoare la fel de interesante și convingătoare.

Numărul câștigă în valoare prin cele două articole — **Rememorări și Aspecte ale activității democratice de la Școala politehnică din Timișoara** — care aduc în actualitate paginile zburcinate ale istoriei semicentenare a organizației revoluționare a tineretului.

Un rafinament analitic, dublat de cunoașterea semnificațiilor a ceea ce a însemnat **Renașterea în genere**, îl dovedește **George Pall Sanislau** în comentariul **Rinascimento** — sau reînnoirea trecutului.

Am remarcat de asemenea gestul cald, colegial de a se dedica o întreagă pagină creației originale, în care versurile lui **Radu Tudor Popa** au avut puterea de a ne face să revenim.

Pagină realizată de **ADRIANA BORȘ-NIRVANA**

Oh, da, Satyricon

Mi se sugerează fără putință de replică, de către redactorul șef, că ar fi bine ca în numărul acesta al **Agrariei**, să apară un material privind locul revistelor satirice în institutul nostru. Puțin descumpănit încep să localizez gen la închiderea ediției, indicînd că **Satyriconul** se află în hol-ul (desecori cufundat în penumbră) pe dreapta de la intrare, respectiv pe stînga către ieșire.

Locul pe care îl ocupă în viața facultăților noastre se simte dator să sublinieze secretarul general de redacție, intuind, probabil, divagațiile mele. Mă ananș revenit cu un ah! da! și mintea-mi caută deja cu febrilitate să înlănțuască subpuncte cu conținut declarativ-program și frînturi de angajamente. Ușurată să revin cu materialul, cînd o ultimă precizare — rolul pe care l-a avut — mă dezmeticeste de-a binelea. Mă retrag încet, încercînd totuși să dau vina pe un timp foarte scurt pentru un articol atît de...

Tema de tratat, fiind foarte rotundă, nu o pot începe prea ușor și de aceea încep contabilicește să scotesc plusurile și minusurile. Mă hotărîsc să încep cu partea activă, din motive lesne de înțeles dar mai greu de explicat și să strecor pasivul asupra însă tenta de auto-critică va demonstra că ne mai avem deja lipsurile.

Imi amintesc, pentru început, că, avînd drept ascendentă o marajul nostru mai rapid, am impulsionat aparțin Gazetei profesionale și a Reflecto-riului profesional.

Am fost receptivi la sugestii — nici n-am primit de fapt cîte am fi dorit — și n-am ezitat să ne arătăm pe noi în sine cu **degetul** atunci cînd un nou număr se găsea peste măsură.

Ne bucura sursele afluența pe care o provoca fie-care ediție nouă scoasă și clorchinele de studenți care citeau ne dădea încrederea că sîntem pe drumul

agraria

a

agraria

g

agraria

a

agraria

z

agraria

i

agraria

n

agraria

cel bun. Faptul că eram căutați insistent — tele- fonic, direct, în scris — dovedea că înscrișilor nu le era indiferent acest fel de popularizare.

Unul din preceptele noastre de căpățîi a fost că am căutat întotdeauna „să ridem cu...” și nu „să ridem de...” sau altfel spus să nu lezăm ci să vindecăm.

M-am convins de renumele unei gazete satirice în momentul cînd mi-am dat seama că — nou fiind — nu eram cunoscut de studenți ca D. D. ci ca **ăla de la Satyricon**.

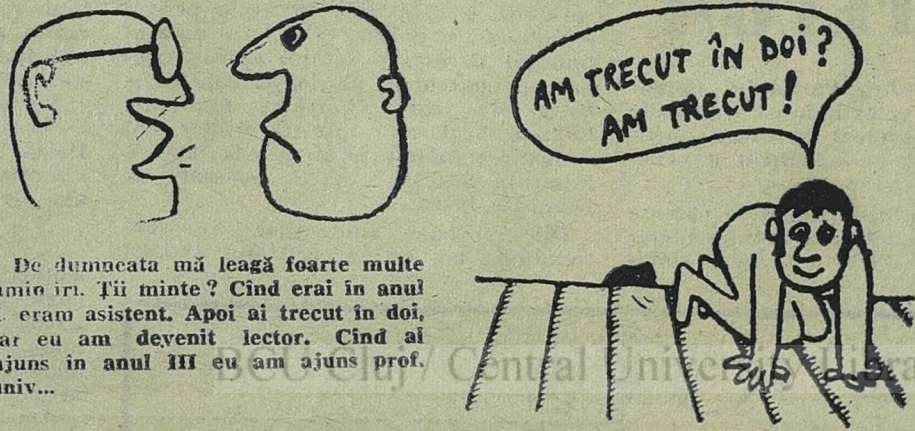
În această activitate nu pot să nu remarc și faptul că de fiecare dată — cînd cu toții aveam convingerea că am scos un număr bun — (revedi din memorie numărul pentru vacanța de iarnă și cel din martie) — prietenii îl considerau anost și **deja vu**. Odată, chiar, pe cînd gustam satisfacția unei noi împliniri, am auzit pronunțîndu-se locu- țiunea **penibil**. Norocul nostru a fost că la acea dată eram obișnuiți deja cu ceea ce se cheamă avatururile meseriei.

Ne facem **nostra culpa** (de fapt ne-au făcut-o și alții autorizat) pentru lipsa de promptitudine, care începuse poate să ne caracterizeze la un moment dat.

Și acum în închiere — dar nu în ultimul rînd — (începutul nu ne aparține pentru că a mai fost auzit pe ici pe colo) — vrem să ne cerem scuze pentru unele numere clorotice, care nu ne fac nici nouă... plăcere.

Cum veți încheia, mă întrebă unul dintre cola- boratorii căruia i-am citit ciorna viitorului articol. Cu promisiuni bineînțelese, că la anul care vine... m'ai ales că există posibilitatea de a fi schimbat...

Asistent univ. DAN DRINCEANU

De dumecata mă leagă foarte multe amintiri. Ții minte? Cînd erai în anul I eram asistent. Apoi ai trecut în doi, iar eu am devenit lector. Cînd ai ajuns în anul III eu am ajuns prof. univ...

Caricaturi de:

ION DOGAR MARINESCU

Am citit că...

... geofizicienii sovietici au stabilit că sub uriașă povară a gheții, Antarctica s-a lăsat în jos în medie, cu 700 metri. Volumul total al gheții de pe acest continent se ridică la aproximativ 14 milioane km cubi, iar greutatea ei — la 12 miliarde megatone.

... În pădurile Cehoslovaciei trăiesc 27 de cerbi albi. Aceste animale sînt extrem de rare. De aceea savanții ocrotesc cu multă grijă această unică turmă de cerbi albi din lume.

... greutatea în grame a unui electron se exprimă printr-o fracție zecimală la care, după virgulă, urmează 26 de zero-uri și numărul 910.905. Această valoare a fost comunicată la sesiunea Societății americane de fizică.

ÎN 5.000 DE ANI — DOAR 292 DE ANI PACE

Istoricii au calculat că din anul 3.200 î.e.n. omenirea a trăit doar 292 de ani în pace. De la acea dată și pînă azi, pe planeta noastră s-au dus 14.513 războaie în cursul cărora au pierit 3,6 miliarde de oameni mai mult decît trăiesc astăzi pe pămînt. Fondurile cheltuite pentru ducerea acestor războaie echivalează cu valoarea unui cerc de aur de lungimea ecuatorului, lat de 161 metri și gros de 10 metri.

DIFUZOARELE VECHILOR ROMANI

În Sardinia pe locurile unde se află ruinele unui vechi teatru roman, arheologii au descoperit un original sistem de acustică. Vase de teracotă înalte de 171 cm erau așezate pe avanscenă cu gura spre public. Ele serveau la amplificarea vocilor actorilor.

Urzica noastră

La noi este tradiția, **Urtica** agronomică și-a sărbătorit 20 de ani de la apariție. Avem deci un trecut cu faimă și o experiență bogată. Prin redacția noastră s-au perindat marile talente scriitoricești și caricaturisti din multe serii de ingineri agronomi. Am cîștigat multe concursuri cu **Urtica** nu atît pentru efortul depus în prezentarea grafică cît mai ales pentru că am știut să apăsăm pe concret. Cu toate acestea au fost numere care erau o adevărată artă. Facem educație estetică la gazetele de perete. De fapt o gazetă aranjată într-un cadru impropriu poate să respingă de cum te apropii (vezi cele cîteva panouri și aviziere care mai persistă în institutul nostru).

În umor, sentimentele pot fi contradictorii; bună dispoziție cu tristețe, simpatie cu antipatie. Atît pentru cei avizați cît și pentru redacție. Umorul

ca sentiment complex este o categorie estetică realistă care se referă la lucruri serioase fără a le spune pe un ton prea grav. Dacă un student este exmatriculat situația este gravă, oricît de reușită este caricatura de la gazeta satirică, gustul este amar. Pentru a îndulci figura trebuie animată de grotesc, exagerate anumite laturi ale caracterului.

Burlescul a fost evitat. Am văzut o mostră într-o revistă bucureșteană unde luînd poziție față de fustele mini publicității s-a complăcut într-o situație de loc corespunzătoare pentru cititorii ei.

Adoptăm două principii de lucru: primul că noi primim material faptic de la factorii răspunzători ai educației (organizația de bază P.C.R., decanate, directori educativi, îndrumători, secretari A.S.) și nu vineam noi greșelile. Acest lucru scutește pe membrii colegiului redacțional de eventuale explicații pe care colegii le-ar cere și, al doilea, deși practicăm muncă colectivă la revistă, fiecare număr este opera unui alt membru al colectivului nostru. În acest fel, imaginația și talentul sînt mai bine puși în valoare asigurîndu-se, în același timp, un aspect unitar, un ansamblu unitar.

Dacă se folosește și o anumită tematică (un număr al revistei pe versuri de Mihail Eminescu sau pe teme mitologice) se poate depăși sfera satirică și de umor. Zicem atunci că încercăm să le reamintim în chip discret frumusețile liricii.

Dacă este sau nu întotdeauna eficiență critica este o problemă complexă și cred că se poate spune că este eficientă în general. A venit la colectivul redacțional un student (foarte bun) supărat de apariția la gazetă, susținînd că nu fumează în amfiteatru (a aprins numai țigarea). Esențial este că începe o frămîntare și un autocontrol mai serios.

Dr. ing. MIRCEA GOIAN

Colegiul de redacție

VASILE TOCUȚ — redactor șef, TRAIAN COSTI — redactor șef adjunct, IULIAN FRANGULEA — redactor,

Lector univ. TRAIAN GALERIU, asist. MIRCEA GOIAN, asist. MARIA NEGREA, asist. MARIA SPINEANU, ION ZAMFIROIU, VALERIU TABĂRĂ, ILIE CIOCAN, PETRU MITROI, DANUȚ BUDIȘTEANU, CONSTANTIN CÎRLIG — studenți.

Secretar general de redacție, NICOLAE BĂDILESCU.

Adresa redacției — revista „Agraria”, Institutul Agronomic Timișoara, Piața Unirii 1/a, tel. 3-24-20, 3-24-21.